



ת"פ 18479/04/12 - מדינת ישראל נגד דודטיבוליגידולושיווקירקותבע", דודטיבולי

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ת"פ 18479-04-12
29 יולי 2018

לפני: כב' השופט יוחנן כהן

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד רינת איילון

-

הנאשמים:

1. דודטיבוליגידולושיווקירקותבע"מ
2. דודטיבולי
ע"י ב"כ: עו"ד אלעד שרון

החלטה

1. הנאשמים זוכו בכל הנוגע לעבירה של העסקה ללא היתר של שלושה עובדים זרים מתוך ארבעה. ברם, הנאשמים הורשעו בעבירה של העסקה ללא היתר של עובד אחד מבין הארבעה (העובד BUAKAO SAYAN), וזאת בניגוד לסעיפים 2(א), (1), (2) לחוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991 (להלן: "חוק עובדים זרים").

2. לאחר שניתנה הכרעת הדין, ביקש הנאשם מס' 2 (להלן: "הנאשם") לבטל את הרשעתו ולהפנותו לקבלת תסקיר שירות מבחן בטרם ייגזר דינו וזאת על מנת לבחון אפשרות לקבוע אשמתו ללא הרשעה בדין.

טענות הצדדים

3. **הנאשם מבקש** שלא להרשיעו, אלא להפנותו לקבלת תסקיר שירות המבחן בטרם ייגזר דינו וזאת על מנת לבחון אפשרות לקבוע אשמתו ללא הרשעה בדין.

4. **לטענת הנאשם**, מדובר בעבירה מינורית הגובלת בזוטי דברים, אשר במהותה היא מהווה עבירה טכנית לחלוטין, החלפת עובדים בין שני מעסיקים, ואת המשגה הנ"ל לא הסדירו לפי הנהלים.



5. **לטענת הנאשם**, היה על הרשות להתריע בטרם נקיטה בסנקציות כנגד הנאשמים, ובנסיבות שכאלה ישנה הצדקה שלא להרשיע את הנאשם.

6. **לטענת המאשימה**, דין הבקשה להידחות. לדבריה, אין עניינו של הנאשם נמנה על המקרים המיוחדים והחריגים שבהם יש לסטות מן הכלל הקובע כי מי שהועמד לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. לא מדובר בהפרה של נוהל, אלא בהפרה של חוק.

7. ביטול הרשעה במקרה של אדם שביקש להישפט ונמצא כי ביצע את העבירה, מהווה למעשה מתן תמריץ לאנשים לבקש להישפט, גם כאשר הם יודעים כי ביצעו את העבירה.

8. לא הובאו כל ראיות לגבי הנזק שייגרם לנאשם כתוצאה מההרשעה.

הכרעה

המצע המשפטי

9. נקודת המוצא היא כי מי שנמצא אשם יורשע בעבירות שיוחסו לו. בפרשת **א.פ.י שירותי כח אדם** סקר בית הדין הארצי בהרחבה את אמות המידה שעל בסיסן ייתן בית הדין צו מבחן או צו שירות ללא הרשעה, וקבע כי "**הסמכות להימנע מהרשעה או לבטלה, לפני מתן גזר הדין, תופעל במקרים חריגים בלבד, בהם מתקיימות נסיבות יוצאות דופן המצדיקות זאת**" (ע"פ (ארצי) 33098-09-12 **א.פ.י שירותי כח אדם בענף הבניין (2005)** בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התעשיה, המסחר והתעסוקה, בעמ' 15, ניתן ביום 11.8.14; להלן: "**פרשת א.פ.י שירותי כח אדם**"; ראו גם ע"פ 57160-01-14 **מדינת ישראל - חוות הורים בע"מ**, ניתן ביום 8.11.14).

בפרשת זו פסע בית הדין הארצי בעקבות פסק דינו של בית המשפט העליון בפרשת **כתב** (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337, (1997); להלן: "**פרשת כתב**") אשר התווה את השיקולים המנחים להפעלת החריג של מבחן ללא הרשעה שלפיהם יינתן מקום שבו **היחס בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה אינו סביר**. וכלשון בית המשפט העליון:

"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל" (פרשת **כתב**, בעמ' 342).



14. וכך סיכמה וקבעה השופטת פרוקצ'יה בפרשת **קליין** את מכלול השיקולים שאותם יש להביא בחשבון בבוא בית המשפט להימנע מהרשעתו של אדם:

בפסיקת בית משפט זה נמנו שיקולים ונקבעו מבחני-משנה על מנת להדריך ולכוון את שיקול הדעת אם ראוי להימנע מהרשעת אדם שאשמתו הוכחה. מחד גיסא, שיקולים המתמקדים בנסיבות האינדוידואליות של הנאשם, כגון: עברו הפלילי והסבירות כי ישוב ויעבור עבירות; האם העבירה מלמדת על דפוס התנהגות כרוני של הנאשם או שמדובר בהתנגות מקרית ויחידה; נסיבות ביצוע העבירה; מעמדו ותפקידו של הנאשם, והקשר בין העבירה לבין אלה; השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי; יחסו של הנאשם כלפי העבירה, קרי, האם לקח אחריות והתחרט על ביצועה; משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; גילו, מצבו האישי והבריאותי ועוד. מאידך גיסא, ניצבים שיקולים שבאינטרס הציבור, כגון: טיב העבירה וחומרתה; מידת פגיעתה באחרים; הרציונאל שבבסיס הכלל המחייב הרשעה; המסר החברתי ועוד (הלכת כתב, עמוד 344; עניין לאופר, פסקאות 9-11)" (ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' דני קליין, עמ' 6, ניתן ביום 4.9.07).

11. באשר לנטל השכנוע נקבע כי **"הנטל הוא על הנאשם המבקש להימנע מהרשעתו לשכנע כי מן הראוי לחרוג בעניינו מדרך הכלל, וכי שיקולי השיקום האינדיבידואליים גוברים במידה רבה על שיקולי האינטרס הציבורי"** (ע"פ 5985/13 הראל אבן נ' מדינת ישראל, בפס' 7, ניתן ביום 2.4.13; וראו גם בפרשת **פרשת א.פ.י שירותי כח אדם**, בעמ' 17).

מן הכלל אל הפרט

12. כעולה מן ההלכה הפסוקה, השיקולים שיש לבחון לצורך ביטול הרשעה הם נסיבותיו האישיות של הנאשם (גיל, עבר קודם, מצבו האישי והבריאותי) והשפעת ההרשעה על סיכויי שיקומו של הנאשם מצד אחד, ומנגד, השפעת אי ההרשעה על ההליך הפלילי בכללו והמסר החברתי העולה ממנו.

13. לא שוכנעתי כי עניינו של הנאשם נופל בגדר אותם מקרים חריגים המצדיקים קביעת אשמה ללא הרשעה בדין. ואפרט.

14. הנאשם השתית טענותיו על שלושה אדנים - חומרת העבירה הפחותה לטעמו, הנזק הצפוי מהרשעתו בדין ואישיותו החיובית.

באשר לחומרת העבירה, לדברי הנאשם, מתחילת ההליך ובכל הזדמנות, חזר וטען שלא בוצעה כל עבירה מצידו ובפרט בכל הנוגע לשלושת העובדים האחרים. בסופו של יום נותרה הרשעה לגבי עובד אחד, שהינה עבירה מינורית הגובלת בזוטי דברים.



15. לאחר שקלא ותריא, הגעתי למסקנה כי מקרה זה אינו נכלל בגדר הנסיבות החריגות המצדיקות סטייה מן הכלל. לטעמי, הימנעות מהרשעה במקרה שכזה תחטיא את התכלית שבחוק. אין המדובר בהפרת נוהל אלא בהפרת חוק עובדים זרים.

16. סיכומי של דבר, הנאשם לא עמד בנטל השכנוע כי נזקו הצפוי עולה על הפגיעה באינטרס הציבורי ובערכים החברתיים שעליהם מבוססת הרשעתו, ואיני סבור כי מקרה זה נכלל בגדר המקרים המצדיקים חריגה מן הכלל בהם ישקול בית הדין את ביטול הרשעתו של הנאשם.

אשר על כן - דין בקשת הנאשם - להידחות.

17. המזכירות תקבע מועד מוקדם לשמיעת טיעונים לעונש.

18. עם הצדדים הסליחה על העיכוב במתן ההחלטה בשל תקלה מזכירותית.

ניתנה היום, י"ז אב תשע"ח, (29 יולי 2018), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.